

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra MOD

Citation: Knudsen, Jakob: "Martin Luther", i Knudsen, Jakob: *Martin Luther*, 1915, s. 219.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj09val-shoot-idm139983000485504/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Martin Luther

»Hvad for en gal Beregning?»

»At Du under nogen optænkelige Omstændigheder kunde have taget Baccalaureus-Graden.»

»Jo, havde jeg ikke irtettesat ham for hans Karaktergivning, saa skulde det vistnok have gaaet; men nu satte han jo alle de andre Professorer op imod mig, for det var ligesom et Indgreb i deres Rettigheder, at en Student vilde dømmen om en Karakter, som en Professor havde givet, selv om Studenten ogsaa vilde have den sat ned.»

»Det var saa for Din Ærligheds Skyld, Wolf, at Du blev studiosus perpetuus.»

»Ja, og for min Samvittigheds Skyld. Havde jeg ikke haft den, saa skulde jeg nok have sluppet igjennem. Saa havde jeg kanskee nu været Doctor theologiæ og ikke Famulus og Sekretarius og Løbedreng hos Doktor Martin Luther. — Men jeg er godt tilfreds. For Sagen er den, at der kan ogsaa være noget at udrette i denne Stilling. Jeg har nemlig en Formidlers Stilling. En Formidler maa der altid være. Ligesom den Herre Kristus selv er en Formidler mellem Gud og Menneske (og dette Menneske er Doktor Martin Luther), saaledes er jeg en Formidler mellem Doktor Martin og saa mange andre, som ikke kan fatte, hvad han siger, men vel kan fatte, hvad Wolf Sieberger forklarer dem deraf — —»

»Hoid Din Mund, Wolf! med Din bespottelige Tale! — Der er ingen anden Formidler mellem Gud og Mennesker end Herren Jesus Kristus. Og alt kommer derpaa an, at vi forstaar hans Ord rettelig og ikke forvansker dem med vore egne Meninger og Paafund til vor egen Fordel og forat berolige vor Samvittighed — — — Aa, Herre Gud, Wolf! Nu har Du med Din ugudelige Snak ført mig lige ind i min egen Angst paany og givet den Navn! — — Forat berolige min egen Samvittighed skulde det være, at jeg havde bedraget mig selv og alle andre! — — — Der er ingen Ting at gjøre, ingen Ting at bevise, hvis Gud ikke vil lukke mig indenfor — til sig, i sit Samfund, i Troen paa hans Navn! — — Saa behøves ingen Beviser! — Udenfor — da tigger man om Beviser, men der kan ingen faaes! — — — Nu er det ligesom sidst, Wolf: jeg kan ikke være oppe med det, og veed dog godt, at det bliver kuns værre, om jeg vil gaa i Seng. Nu maa Du ikke forlade mig, Wolf!»

»Nej, nej, jeg skal nok —«